

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z wniosku M. B.

z udziałem A. B.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym 12 kwietnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki

od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z 21 kwietnia 2022 r., sygn. akt II Ca 260/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. B. – uczestniczka postępowania z wniosku M. B. o podział majątku wspólnego – wywiodła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 21 kwietnia 2022 r. Postanowieniem tym Sąd oddalił apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z 25 stycznia 2022 r., zmieniającego pkt. 2 postanowienia wstępnego tegoż Sądu z 30 października 2018 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Uczestniczka uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oczywistą zasadnością. W jej ocenie sąd niezasadnie przyjął, że wydane postanowienie wstępne mogło podlegać zmianie, a także, że w sprawie w ogóle nie powinno dojść do wydania postanowienia wstępnego. Ponadto Sąd zmienił prawomocne postanowienie, stwierdzając jednocześnie, że zmiana tego postanowienia nie jest dopuszczalna co do wysuwanego przez skarżącą roszczenia o zmianę sposobu zniesienia współwłasności.

Przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc

powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Zaskarżona przez uczestniczkę zmiana postępowania wstępnego dotyczyła parametrów remontowych, na podstawie których wnioskodawca miał przeprowadzić adaptację nieruchomości należącej do majątku wspólnego tak, aby dało się wydzielić z niej dwie odrębne nieruchomości. Była to zmiana związana z błędem z obliczeniami technicznymi zawartymi w opinii biegłego, na podstawie której określono parametry adaptacji w postanowieniu wstępnym. Dotyczyła zatem okoliczności technicznych i miała na celu zapobieżenie stanowi niemożności wykonania postanowienia wynikającego z błędu kalkulacyjnego.

Żądanie skarżącej natomiast odnosi się do merytorycznoprawnej podstawy wydanego postanowienia wstępnego, czyli do orzeczonego sposobu zniesienia współwłasności. W tym zaś zakresie prawomocne orzeczenie nie może zostać zmienione. Co więcej, skarżąca nie mogła w ogóle kwestionować tego rozstrzygnięcia w apelacji, ponieważ wywiodła ją od postanowienia, którego jedynym przedmiotem była zmiana parametrów technicznych wykonania prawomocnego już postanowienia. Nie było dopuszczalne zatem składania apelacji co do rozstrzygniętego już meritum, a co za tym idzie nie jest też dopuszczalne podnoszenie takiego zarzutu w skardze kasacyjnej.

W końcu, na mocy art. 393³ § 3 k.p.c. zarzuty skargi kasacyjnej nie mogą odnosić się do ustaleń faktycznych sądów powszechnych rozpoznających sprawę, ani do dokonanej przez nie oceny dowodów. Argumentacja skarżącej w zakresie istotności wprowadzonych zmian technicznych oraz powstałej zmiany okoliczności faktycznych, skutkującej niemożnością dokonania podziału majątku w sposób wskazany w postanowieniu wstępnym stanowi zaś polemikę z ustaleniami Sądu opisanymi w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Zważywszy powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, zaś

o kosztach postępowania kasacyjnego nie orzekał wobec braku wniosku kosztowego obejmującego wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania.

[SOP]

[ł.n]